

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010050
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8315010050.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.6.2015, v trestnej veci proti obžalovanému X. D. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 15/2015 zo dňa 9.4.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému X. D. , nar. X.X.XXXX v G., trvale bytom G., B. XXXX/XX,

u k l a d á

Podľa § 245 ods. 1, 38 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. X. D. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 15.12.2014 v popoludňajších hodinách na S. ulici v G. pri pohostinstve A. poškodil odparkované osobné motorové vozidlo zn. BMW 530, tmavomodrej metalízy ev. č. HE 981 BM a to tak, že kľúčom prešiel štyri diely karosérie a to ľavý predný blatník, ľavé predné dvere, ľavé zadné dvere a ľavý zadný blatník, čím takto majiteľke uvedeného vozidla A. M. z G. spôsobil škodu vo výške 472,70 eur.

Za to mu bol podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 54 Tr. zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín s tým, že podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona je povinný tento trest vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenej A. M. škodu vo výške 500,- eur.

Proti tomuto rozsudku, po upresnení krajským prokurátorom na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, proti jeho výroku o treste podal okresný prokurátor v zákonnej lehote odvolanie, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že napadnutým rozsudkom bol obž. X. D. po tom, čo urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. poriadku, zodpovedal v zákone uložené otázky a svoje konanie oľutoval, uznaný vinným z prečinu kladeného mu za vinu. Za uvedený prečin mu okresný súd podľa § 245 ods.1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona a § 54 Tr. zákona uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Má za to, že okresný súd v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozsudku dospel po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov k správne názoru, na základe ktorého uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku kladeného mu v obžalobe za vinu, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Skutočnosť, že obžalovaný poškodil motorové vozidlo popísané v obžalobe vyplýva z dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise, ktoré ho usvedčujú zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. Na základe toho teda konštatuje, že súd v otázke viny obžalovaného nepochybil. Čo sa týka otázky trestu však poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný je recidivistom, u ktorého dodržiavanie spoločensky želateľného správania nemá svoje stále miesto, keďže v minulosti sa dopustil viacerých trestných činov, za ktoré bol aj právoplatne odsúdený a ktoré nevedli k jeho náprave. Osobitne zdôrazňuje fakt, že uložené tresty u obžalovaného nespĺnili funkciu individuálnej prevencie, keďže naposledy bol sudcom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 110/2011, teda tým istým sudcom, ktorý ho odsúdil aj v tomto prípade, odsúdený dňa 20.2.2014, čo je len 10 mesiacov pred spáchaním skutku, a to za viacero trestných činov na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou 24 mesiacov, ktorá vzhľadom na deň spáchaného skutku začala plynúť len 23.4.2014. Čin teda spáchal v skúšobnej dobe. S poukazom na tieto skutočnosti podľa neho nemožno považovať uložený trest za adekvátny, zvlášť keď ani predošlý trest odňatia slobody páchatelja neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a aby vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Obžalovaný X. D. na hlavnom pojednávaní dňa 9.4.2015 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a že svoje konanie úprimne ľutuje. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku potom vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že použijúc zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na osobu páchatelja, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd pritom zistil prevahu poľahčujúcich okolností. Konštatoval existenciu poľahčujúcich okolností spočívajúcich v tom, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n) Tr. zák.). Zároveň konštatoval jednu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že za trestný čin už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.).

Krajský súd sa však nestotožnil so záverom okresného súdu, že výchovný účel u obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti, zabezpečí uloženie samostatného trestu povinnej práce.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že záver súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku o treste podľa názoru krajského súdu odporuje základným zásadám ukladania trestov uvedených v ust. § 34 Tr. zákona.

Nemožno totiž prehliadnúť, že obžalovaný opätovne páchal trestnú činnosť napriek tomu, že bol už v minulosti päťkrát súdne trestaný a že predchádzajúce tresty odňatia slobody, vykonávané aj v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nevedli k naplneniu účelu trestu, ktorým podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom tiež vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo vzťahu k obžalovanému je potrebné zvýrazniť najmä fakt, že už v minulosti sa opakovane dostal do rozporu so zákonom a ako to vyplýva z odpisu registra trestov, bol päťkrát uznaný za vinného zo spáchania trestných činov, pričom len v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 110/2011 zo dňa 20.2.2014 (právoplatný dňa 23.4.2014) za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a za prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a § 157 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, teda do 24.4.2016.

Je zrejmé, že sa obžalovaný trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za iný trestný čin a že ho od opätovného spáchania trestného činu neodradila ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody.

Žalovaného trestného činu sa však obžalovaný dopustil aj v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 4 rokov 2 mesiacov rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 122/2005 zo dňa 11.4.2007 a vo výmere 6 mesiacov trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 132/2008 zo dňa 31.10.2008 a z ktorého bol 31.3.2010 podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 31Pp 10/2010 so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov.

Okrem žalovaného trestného činu sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia dopustil 11 priestupkov, z toho 5 proti občianskemu spolunažívaniu, 3 proti majetku a proti verejnému poriadku.

Je evidentné, že u obžalovaného doposiaľ ukladané a vykonané tresty, ako aj peňažné sankcie uložené za priestupky, nemali dostatočný výchovný účinok.

Za takejto situácie, podľa názoru krajského súdu, už nemôže byť u obžalovaného účel trestu plnený iným druhom trestu, než nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Preto u obžalovaného zrušil výrok o treste a následne vo veci rozhodol sám a to tak, že po zvážení všetkých okolností rozhodných v zmysle vyššie uvedeného pre určenie druhu a výmery trestu, po zhodnotení tak príťažujúcich, ako aj poľahčujúcich okolností a ich vzájomného pomeru, uložil nepodmiennečným trestom odňatia slobody výmere 6 mesiacov. Aj krajský súd pritom zistil prevahu poľahčujúcich okolností, vzhľadom na ktorú v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zákona znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby jedného roka o jednu tretinu a ukladal trest odňatia slobody v rámci upravenej sadzby od 0 do deväť mesiacov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (okrem iných aj za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona), obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.